ECLI:LV:RIRT:2017:1117.C33628816.2.S

Lieta Nr.C33628816
Lietvedības Nr. C-1768-17/17

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Siguldā, 2017.gada 17.novembrī

Rīgas rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese M. Dreimane
ar tiesas sēdes sekretāri M. Mileri,
piedaloties prasītājas pārstāvim /pers. C/,
atklātā tiesas sēdē 2017.gada 6.novembrī izskatīja civillietu SIA "Rusova Nami" maza apmēra prasībā pret /pers. E/ par naudas piedziņu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

2016.gada 21.jūlijā SIA "Rusova Nami" (turpmāk prasītāja) cēlusi tiesā maza apmēra prasību pret /pers. E/ (turpmāk atbildētāja) par parāda piedziņu. Prasības priekšmets prasībā norādīts dzīvojamās telpas un pie dzīvokļa īpašuma piederošās kopīpašuma daļas apsaimniekošanas maksas un komunālo maksājumu parāda piedziņa par laiku no 2015.gada 1.novembra līdz 2016.gada 30.jūnijam, kopā 1134,76 *euro* apmērā, kas sastāv no parāda par 2015.gada novembri 113,56 *euro*, 2015.gada decembri 129,96 *euro*, 2016.gada janvāri 145,74 *euro*, 2016.gada februāri 202,82 *euro*, 2016.gada martu 164,31 *euro*, 2016.gada aprīli 162,24 *euro*, 2016.gada maiju 125,01 *euro* un 2016.gada jūniju 91,12 *euro*.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2012.gada 30.aprīlī starp prasītāju SIA "Rusova nami" un dzīvojamās mājas Ģertrūdes ielā 31 dzīvokļu īpašnieku kopību noslēgts Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pilnvarojuma līgums, saskaņā ar kuru Prasītāja kā pārvaldniece uzņēmusies pārvaldīt nekustamo īpašumu /adrese A/. Savukārt Atbildētāja ir dzīvokļa Nr./adrese/, un pie dzīvokļa īpašuma piederošā kopīpašuma daļas īpašniece. Atbildētājas īpašuma tiesības nostiprinātas Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas nodalījumā nr.9746 3, ar kadastra numuru /numurs A/.

Prasītāja norādījusi, ka sākot no 2012.gada 1.maija Atbildētāja maksājumus par apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem veikusi neregulāri, bet sākot no 2015.gada 1.novembra maksājumus vispār nav veikusi. Saskaņā ar aprēķinu, sākot no 2015.gada 1.novemra Atbildētāja nav veikusi apsaimniekošanas un komunālos maksājumus 1134,76 *euro* apmērā.

Prasītājai ir jāsaņem atlīdzība par savu darbu un jānorēķinās ar pakalpojumu sniedzējiem. Atbildētajai nav šķēršļu lietot sev piederošo īpašumu, bet Atbildētājas saistību neizpilde rada zaudējumus Prasītājai.

Lai gan Atbildētāja nav parakstījusi 2012.gada 30.aprīļa Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pilnvarojuma līgumu, atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 10., 13.pantam viņai ir pienākums piedalīties daudzdzīvokļu mājas pārvaldīšanā, neatkarīgi no tā vai ir noslēgts līgums vai nav.

Atbildētāja 2012.gada 30.aprīļa Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pilnvarojuma līgumu atzīst sev par saistošu, jo kā redzams sākot no 2012.gada 1.maija Atbildētāja maksājumus veica, lai arī neregulāri.

Atbildētājai nosūtīts brīdinājums par nepieciešamību veikt parāda atmaksu, tomēr līdz prasības iesniegšanas dienai saistības nav izpildītas.

Pamatojoties uz Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 5., 7.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10., 13.pantu, Civillikuma 1., 1587., 2289., 2290., 2307.pantu, prasītāja lūdz tiesu piedzīt no dzīvokļa /adrese/ un pie dzīvokļa īpašuma piederošās kopīpašuma domājamās daļas apsaimniekošanas un komunālo maksājumu paradu 1134,76 *euro* par laiku no 2015.gada 1.novembra līdz 2016.gada 30.jūnijam, un atzīt prasītājas tiesības līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus 6% gadā no pamatparāda summas, kā arī piedzīt no atbildētājas visus tiesāšanās izdevumus.

Prasītāja norādījusi, ka uzskata mediācijas procesa izmantošanu par nelietderīgu, jo strīda par prasības priekšmetu nav, strīds ir tikai par saistību neizpildi.

2016.gada 25.augustā tiesā saņemti atbildētājas rakstveida paskaidrojumi, kuros atbildētāja apstiprina, ka viņai pieder dzīvokļa īpašums /adrese/. Konkrētajā lietā ir strīds starp pusēm par apsaimniekošanas maksas un komunālo maksājuma parāda piedziņu.

Prasītājas ieskatā atbildētāja ir parādā prasītājai 1134,76 *euro* par laiku no 2015.gada novembra līdz 2016.gada jūnijam. Savu parādu aprēķinu prasītāja pamato ar tiesā pašas izgatavotu izziņu par savstarpējiem maksājumiem starp atbildētāju un prasītāju.

Atbildētāja norādījusi, ka starp viņu un prasītāju *nav formāli parakstīts līgums*, tomēr starp dzīvokļa īpašnieku kopību dzīvojamā mājā ar adresi /adrese A/ 2012.gada 30.aprīlī ir noslēgts Dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku kopības un pārvaldīšanas pilnvarojuma līgums.

Atbildētāja nav vēlējusies noslēgt līgumu ar prasītāju, jo prasītājas valdes loceklis neradījis viņai uzticamu iespaidu. Vēlāk pamats neuzticamībai ir arī apstiprinājies, jo nevienu savu darbības gadu prasītāja nesniedz savas darbības pārskatu. Rezultātā dzīvokļa īpašnieku kopības sastāvā esošas personas ir vērsušās tiesā pret prasītāju par to, ka prasītāja nav sniegusi nevienu gadu gada pārskatu par savu darbību un finanšu stāvokli. Tāpat atbildētāja norādījusi, ka nevienu pirmstiesas brīdinājumu (sūtījums Nr.RR497409905LV) nav saņēmusi (http://pasts.lv/lv/kategonja/sutijumu_sekosana/).

Tajā pašā laikā prasītāja ir panākusi apsaimniekošanas maksas palielināšanu daļēji, pamatojot to ar izmaksu pieaugumu, tajā skaitā, par juridiskajiem pakalpojumiem, jo juristu slodze saistībā ar tiesvedībām, kur Rusova Nami un /adrese A/ dzīvojamās mājas īpašnieki ir iesaistīti esot ievērojami palielinājušās.

Jebkurā gadījumā atbildētāja atsakās no mediācijas, jo prasītāju saprātīga komunikācija līdz šim nav bijusi iespējama. Zemāk norādīto apstākļu dēļ atbildētāja nepiekrīt prasītājas veiktajiem parāda aprēķiniem un juridisko izmaksu piedziņai.

Atbildētāja norādījusi, ka ir veikusi ievērojamu pārmaksu 1237,93 *euro* apmērā un prasītājai neesot pamats piedzīt vairāk, nekā atbildētāja ir parādā.

Prasītāja kā pārvaldniece rīkojoties kā kasieris, kurš iekasē naudu par norādītajiem pakalpojumu apjomiem un prasītājai esot pienākums samaksāt iekasēto naudu pakalpojumu sniedzējiem (Dzīvojamo mājas pārvaldīšanas likums 14.panta 4.^{2}daļa un 17^{2}.pants 1.daļa un 2.daļa, 17.^{3}pants).

Ja samaksa no prasītājas puses neesot veikta, tad prasītājas pienākums esot segt šo parādu no citiem līdzekļiem, neaizskarot dzīvojamās mājas

uzkrājumus (Dzīvojamo mājas pārvaldīšanas likuma 14.panta 6.daļas 2.punkts). Tādejādi uzskatot, ka prasītājai neesot pamata iekasēt no atbildētājas vairāk naudas kā jau iekasēts un cik pienākas pakalpojumu sniedzējiem par sniegtajiem pakalpojumiem.

Pārmaksa izrietot no Prasītājas norādītajiem savstarpējo norēķinu izziņas, kā arī no prasītājas izrakstītajiem rēķiniem. Konkrēti, prasītājai uzsākot pārvaldnieka pienākumu pildīšanu 2012.gada aprīlī savā rēķinā norādījusi, ka atbildētājas ūdens skaitītāju rādījumi ir: skaitītājs Nr.4102345 (330.000 m^3) un skaitītājs Nr.4698554 (381.000 m^3). Savukārt 2015.gada novembra rēķinā norādīts, ka atbildētājas ūdens skaitītāju rādījumi ir: Nr.4102345 (564.800 m^3) un skaitītājs Nr.4698554 (546.200 m^3). Visā pārvaldīšanas periodā komunikācija ar pārvaldnieku nebija laba, jo pārvaldnieka ieskatā atbildētāja nemaz nav klients un nevar iesniegt ūdens skaitītāju rādījumus elektroniski. Diemžēl par šiem faktiem nav saglabājušies pierādījumi, jo vecais e-pasta konts atbildētājas e-pasts inbox.lv ir zudis, jo netiek vairāk kā gadu lietots.

Konkrētajā lietā visos rēķinos periodā no 2015.gada novembra līdz 2016.gada aprīlim prasītāja ir aprēķinājusi atbildētājai ūdens patēriņu 10m^3 apmērā un ūdens uzsildīšanu 4m^3, bet 2016.gada maijā un 2016.gada jūnija 11m^3 apmēra ūdens patēriņu un ūdens uzsildīšanu 4m^3 apmērā, jo atbildētāja nebija iesniegusi datus par ūdens patēriņu un līdz ar to patēriņš tika aprēķināts pēc Līguma 4.9.2.punkta. Rezultātā pēc prasītājas datiem ūdens patēriņš un ūdens uzsildīšana strīdus periodā ir bijis šāds:

2015.gada novembris	10	15,49	4	22,15
2015.gada decembris	10	15,49	4	22,14
2016.gada janvāris	10	15,49	4	22,14
2016.gada februāris	10	15,49	4	22,14
2016.gada marts	10	15,49	4	22,14
2016.gada aprīlis	10	15,49	4	22,14
2016.gada maijs	11	17,04	4	19,53
2016.gada jūnijs	11	17,04	4	16,23
KOPĀ	82 m^3	127,02 EUR	32 m^3	168,11 EUR

Prasītājas izstādītais rēķins 2016.augustā liecina, ka ūdens skaitītājs Nr.4120345 rāda 389.795 m^3 un ūdens skaitītājs Nr.4698554 rāda 437.690 m^3. Šāda rādījumu atbilstību patiesībai apliecina arī zvērināta tiesu izpildītāja akts par fakta fiksēšanu, uzrādot mazliet lielāku patēriņu uz 2016.gada 23.augustu. Tātad ūdens patēriņš un ūdens uzsildīšana kopā pēc aprēķiniem teorētiski izmaksājusi 295,13 *euro* un teorētiskie ūdens skaitītāja rādījumi uz 2016.gada jūniju patēriņu bijuši: Nr.41022345, (646.800 m^3) un ūdens skaitītājs Nr.4698554 (578.200 m^3).

Salīdzinot zvērināta tiesu izpildītāja aktā fiksētos un 2016.gada jūlijā pastkastē iesniegtos, t.i., reālos rādījumus ar šiem teorētiskajiem rādījumiem kopsakara ar atbildētājās maksājumiem saskaņā ar prasītājas maksājumu izziņu secināms, ka ir izveidojusies pārmaksa par aptuveni 257,005 m^3 (646.800 m^3 - 389,795 m^3) par ūdens patēriņu un 140,51 m^3 (578.200 m^3 - 437.690 m^3). Naudas izteiksmē, ņemot vērā vidējo ūdens patēriņa cenu (1,28 EUR/m^3 bez PVN) un ūdens uzsildīšanu cenu (4,94 EUR/m^3 bez PVN). Tātad pārmaksai, ieskaitot PVN, ir jābūt: 257,005 x 1,28 EUR+PVN) + ((328,97 EUR +69,08 EUR) + (694,12 EUR + 145,76 EUR) = 398,05 EUR +839,88 EUR = 1237,93 EUR. Tā kā prasītāja kā pārvaldnieks veic iekasēšanas funkciju un novirza naudu, kur nepieciešams, tad nav skaidrības, vai šīs summas ir pārskaitītas konkrētajiem pakalpojumu sniedzējiem un līdz ar ko nav zināms, vai atbildētājai vispār ir parāds pret prasītāju kā pārvaldnieku un pakalpojumu sniedzējiem, jo pārvaldnieks piedziņu pārvaldniekam jāveic pakalpojumus sniedzēju vārdā un labā, t.i., mantā (Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 17.^{2}panta 3.daļas 5.punkts). Turklāt prasītāja balsta savu prasību uz Civillikuma 2307.pantu, taču lietā nav iesniegts neviens pierādījums par attiecīgu maksājumu un izdevumu veikšanu. Atbilstoši Civillikuma 1835.pantam, tam, kurš apgalvo samaksu ir tā jāpierāda.

Ņemot vērā iepriekš minēto, un to, ka celtā prasība pati par sevi liecina, ka prasītājas ieskatā pastāv atbildētājas parāds pret prasītāju un pakalpojumu sniedzējiem, tad atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta 1.daļai, Civillikuma 2305.pantam, Civillikuma 2307.pantam, un atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 14.panta 4^2.daļai un Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 17.^{2}panta 3.daļas 5.punktu par izmaksām un pilnvarām būtu jāsniedz attiecīgi pierādījumi. Lietā šādu pierādījumu nav.

Visbeidzot, lūdz noraidīt prasītājas lūgumu par juridisko pakalpojumu maksas atlīdzināšanu, jo tas nav paredzēts likumā un prasītāja par tādiem nav iesniegusi attiecīgus pierādījumus. Turklāt atbildētājai tāpat par tiem jau ir jāmaksā uz Līguma pamata.

2017.gada 20.martā tiesā saņemta prasītājas atsauksme uz atbildētājas rakstveida paskaidrojumiem par prasību. Atsauksmē prasītāja norādījusi, ka 2012.gada 30.aprīlī starp prasītāju un dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopību noslēgtais Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pilnvarojuma līgums, saskaņā ar kuru prasītāja kā pārvaldnieks uzņēmās pārvaldīt nekustamo īpašumu /adrese A/, atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 10., 13.pantam, ir saistošs visiem dzīvokļu īpašniekiem, neatkarīgi no tā vai ir parakstīts līgums vai nav.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 13.panta pirmo daļu dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

Atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 13.panta otrajai daļai dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus citu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kas nodrošina dzīvojamās mājas uzlabošanu un attīstīšanu, veicina optimālu tās pārvaldīšanas izdevumu veidošanu un attiecas uz: (1) kopīpašumā esošo dzīvojamās mājas elementu, iekārtu vai komunikāciju nomaiņu, kuras rezultātā samazinās mājas uzturēšanas izmaksas; (2) pasākumiem, kuru rezultātā samazinās izdevumi par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu.

Ievērojot minēto, dzīvokļu īpašnieku kopība ir noteikusi apsaimniekošanas maksu. Atbildētāja pamatoti norāda, ka prasītāja kā dzīvojamas mājas pārvaldnieks iekasē naudu no dzīvokļu īpašniekiem par noradītajiem pakalpojumu apjomiem un prasītājas pienākums ir samaksāt iekasēto naudu pakalpojumu sniedzējiem.

Šo pienākumu prasītāja arī godprātīgi veic un ne no viena pakalpojuma sniedzēja nav saņemtas pretenzijas par saistību neizpildi. Visiem dzīvokļu īpašniekiem tiek nodrošināti pakalpojumi, bet daži dzīvokļu īpašnieki savas saistības pret prasītāju kā dzīvojamās mājas pārvaldnieku neizpilda pilnā apmērā un prasītāja ir spiesta vērsties tiesā ar prasījumiem par parāda piedziņu.

Atbildētāja norāda, ka prasītājai saskaņā ar Civillikuma 1835.pantu jāpierāda, ka pakalpojumu sniedzējiem ir veikta samaksa par saņemtajiem pakalpojumiem, tomēr prasītājas saistību izpilde pret pakalpojumu sniedzējiem nav šīs prasības priekšmets un pamats.

Atbilstoši 2012.gada 30.aprīļa Dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku kopības un pārvaldīšanas pilnvarojuma līgumam, atbildētājas pienākums ir segt izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu (apsaimniekošanas maksa).

Atbildētāja norāda, ka ir izveidojusies pārmaksa par ūdens patēriņu, vienlaicīgi atzīstot, ka laikā no 2015.gada novembra līdz 2016.gada jūnijam Atbildētāja nebija nodevusi ūdens patēriņa rādījumus, līdz ar to prasītāja ūdens patēriņu aprēķināja atbilstoši 4.9.2.punktam.

Saskaņā ar 2012.gada 30.aprīļa Dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku kopības un pārvaldīšanas pilnvarojuma līguma 4.9.2. punktu gadījumā, ja kāds no īpašniekiem nav ievērojis ūdens skaitītāju verificēšanas kārtību, tad ievērojot Ministru kabineta noteikumos nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa

īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" noteiktajiem principiem (patēriņa norma - ne vairāk kā 10 kub.m. mēnesī par katru dzīvoklī dzīvojošo personu) karstā ūdens patēriņš ir 45% no kopējā ūdens patēriņa (10 kub.m); vai divus mēnešu pēc kārtas nav iesniedzis pārvaldniekam skaitītāja rādījumus.

Gadījumā, ja kāds no īpašniekiem nav nodevis ūdens skaitītāju rādījumus, pārvaldnieks aprēķina ūdens patēriņu, ņemot vērā konkrētā dzīvoklī vidējo patērēto ūdens daudzumu par iepriekšējiem trijiem mēnešiem.

Gadījumā, ja kāds no īpašniekiem nav nodevis ūdens skaitītāju rādījumus, bet skaitītāju rādījumu nodošanas brīdī tiek konstatēts, ka ir veikta pārmaksa, tad pārvaldnieks par šo pārmaksu pārrēķinu neveic.

Ievērojot minēto, pašas atbildētājas attieksme pret savu pienākumu izpildi, radījusi apstākļus, ka prasītāja aprēķinot maksu par ūdens patēriņu un ūdens uzsildīšanu izmanto normatīvos aktos un līguma paredzēto, nevis vadās tikai no iesniegtajiem skaitītāju rādījumiem.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Atbilstoši Civilprocesa likuma 33.pantam tiesāšanās izdevumos citu starpā ietilps samaksāta valsts nodeva, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi un izdevumi par advokāta palīdzību.

Tā kā advokāta palīdzība saistīta ar tiesvedību, tā neietilps apsaimniekošanas maksā un par šo atsevišķo advokāta palīdzību nav atbildīgi visi dzīvokļu īpašnieki, bet gan konkrēti katrs parādnieks pret kuru tiek celta prasība.

Ņemot vērā minēto, prasītāja lūdzu tiesu apmierināt prasību pilnībā un piedzīt visus tiesāšanas izdevumus.

2017.gada 25.septembrī tiesā saņemta atbildētājas atbilde uz prasītājas atsauksmi, kurā atbildētāja norādījusi, ka iebilstu, norādot, ka prasītāja nav atbildējusi par nelikumīgi sniegto pakalpojumu - ūdens patēriņa un uzsildīšanas apjoma aprēķinu - norēķinu aprēķināšanas un prasīšanas kārtību no atbildētājas, atbildētāja. Kā arī, prasītāja 2017.gada 14.marta atsauksmē sniedza nepatiesu informāciju tiesai par savu pakalpojumu sniegšanu /adrese/ nama dzīvokļu īpašniekiem.

Prasītāja minētajos Ministru kabineta noteikumos Nr.1013 29.punktā minēts, ja dzīvokļa īpašnieks nav iesniedzis informāciju par ūdens skaitītāja rādījumu vai šo noteikumu 28.punktā minētajā kārtībā nav informējis par prombūtni, pārvaldnieks aprēķina ūdens patēriņu atsevišķajam īpašumam, ņemot vērā konkrētā atsevišķā īpašuma vidējo ūdens patēriņu par pēdējiem trim mēnešiem, bet ne ilgāk kā trīs mēnešus pēc kārtas.

Kā iepriekš minēts, atbildētāja atdzīst, ka nav nodevusi ūdens rādītāju norādījumus - sākot no pirmā prasītājas darbības mēneša 2012.gada maijā līdz 2016.gada jūnijam. Kā arī, nav parakstījusi apsaimniekošanas līgumu ar prasītāju, taču tas stājās spēkā kā prasītājas atsauksmē minētajā kārtībā. Ja prasītāja rīkojas kā minēts paša izstrādātajā apsaimniekošanas līgumā, kā arī pakārtoti minētajiem MK noteikumiem, ūdens patēriņa apjomam, kas minēts atbildētājas atbildē uz prasību kā galvenais nesaskaņu iemesls, būtu jāsaglabājas konstantam katru mēnesi, bez pieauguma. Taču tas tās nav: pēdējais rēķins, kas saņemts no apsaimniekotāja, kas apkalpoja /adrese/ nama dzīvokļu īpašniekus pirms prasītājas, atbildētājas rēķinā, pēc pēdējās ūdens rādītāju nodošanas konstatēts 2km^3 ūdens patēriņš un 1km^3 ūdens uzsildīšana. Šī paša gada nākamajā mēnesī, par kā apsaimniekošanas pakalpojumiem jau izrakstīja rēķinu prasītāja, tika minēti nepamatoti lielāks ūdens patēriņš un ūdens uzsildīšana - 6km^3 un 2km^3 attiecīgi. Lai arī prasītāja min noteikumu punktu par maksimālo ūdens apjomu, ko var izrakstīt dzīvokļa īpašniekam - līdz 10km^3, ūdens patēriņam jābūt reālam, lai par to var piestādīt rēķinu.

Tālāka prasītājas saimnieciskā darbība norādīja uz sistemātisku negodīgu pakalpojumu sniegšanas praksi. Prasītājas apsaimniekošanas rēķini atbildētajai par ūdens patēriņu un ūdens uzsildīšanu min sekojošas, nepamatotas izmaiņas: (1) 2012.gada 25.jūlija līdz 2014.gada 24.oktobrim ūdens patēriņu 10km^3 un ūdens uzsildīšanu 4km^3 apjomā; (2) 2014.gada 25.novembrī ūdens patēriņu 10km^3 un ūdens uzsildīšanu 3km^3 apjomā (3) 2014.gada 26.decembrī ūdens patēriņu 10km^3 un ūdens uzsildīšanu 4km^3 apjomā; (4) 2015.gada 28.janvārī ūdens patēriņu 10km^3 un ūdens uzsildīšanu 3.8km^3 apjomā; (5) 2015.gada 26.februārī līdz 2015.gada 24.aprīlim ūdens patēriņu 10km^3 un ūdens uzsildīšanu 6km^3 apjomā; (6) 2015.gada 26.maijā līdz 2016.gada 26.jūlijam ūdens patēriņu 10km^3 un ūdens uzsildīšanu 4km^3 apjomā.

Minot šos faktus, atbildētāja vēlās norādīt tiesas uzmanību uz šo prasītājas neatbildēto un nekomentēto atbildētājas iepriekšējas atbildes daļu. Ņemot vērā, ka atbildētāja nav nodevusi ūdens rādītāju datus, prasītāja katrā nākamajā rēķinā ūdens patēriņa un uzsildīšanas apjoms nepamatoti pieaug, kā arī neskaidri svārstās. Ja prasītāja rīkojas kā minēts pašas izstrādātajā apsaimniekošanas līgumā, kā arī minētajos MK noteikumos, ūdens patēriņa apjomam būtu jāsaglabājas konstantam katru mēnesi, bez pieauguma.

Kā arī, noteikumos Nr.1013, 23.punktā minēts - pārvaldniekam ir tiesības par saviem līdzekļiem veikt ūdens patēriņa skaitītāja verificēšanu, kā arī pieprasīt, lai dzīvokļa īpašnieks nodrošina piekļuvi skaitītājam pirmstermiņa verificēšanas veikšanai. Ja dzīvokļa īpašnieks nepiekrīt skaitītāja verificēšanai, pārvaldnieks ūdens patēriņu dzīvoklim aprēķina kā par tādu dzīvokli, kurā skaitītājs nav verificēts. Iepriekšējā atbildē atbildētāja sniedza notāra apstiprinātu ūdens skaitītāju rādījumus. Ūdens rādītāji fiksēti ar 437.712 ūdens patēriņam un 389.803 ūdens uzsildīšanai. Savukārt prasītājas rēķinos tie minēti 608.800 ūdens patēriņam un 437.712 ūdens uzsildīšanai.

Katrā prasītāja rēķinā minēti ūdens skaitītāju rādījumi par ūdens patēriņu un uzsildīšanu, papildu izlietotajam apjomam. Savukārt, pakārtoti MK noteikumiem, prasītājai rēķinos nevajadzētu norādīt nepatiesus ūdens rādītāju datus, bet to, ka ūdens skaitītāji nav verificēti. Šāda informācija nekad nav sniegta no prasītājas puses.

Prasītāja nekad nav piedāvājusi veikt ūdens skaitītāja verificēšanu atbildētājas dzīvoklī, lai var pati precizēt ūdens patēriņa apjomu. Atbildētājai ir skaidrs, ka sniegt ūdens rādījumus ir atbildētājas pienākums, taču redzot situāciju, kur prasītāja ļaunprātīgi izmanto situāciju, jau iepriekš saņemot samaksu par nelikumīgi piestādītiem rēķiniem 1232,28 eiro apjomā (pārmaksātā summa par nepamatotu ūdens patēriņa un uzsildīšanas apjomu uz 2016.gada 23.maiju – 1232,28 eiro, ko prasītāja min, kā neatmaksājamu), atbildētāja veiks likumīgi aprēķinātu ūdens patēriņa un uzsildīšanas apmaksu, nepieļaujot tālāku prasītājas negodīgu saimniecisko darbību.

Lai atrisinātu šo lietu, atbildētāja vēlās veikt maksājumu, ko ir parādā par apsaimniekošanas pakalpojumiem laika posmā kad radās prasītājas minētā 918.63 eiro summa, taču - nevis prasītājas minēto ūdens patēriņa summu, bet faktiski iztērēto ūdens apjomu, pakārtoti faktiskam ūdens patēriņam, ko norādījis pirmā atbildē uz prasītāja prasību. Tātad, veikt maksājumu par patērēto ūdens apjomu, vadoties pēc ūdens rādītājiem atbildētājas dzīvoklī, nevis pēc prasītājas aplami norādītajiem apjomiem.

Šīs lietas ietvaros atbildētāja apmeklējusi prasītājas biroju 2017. gada jūlijā, lai saņemtu jaunuzstādītās pastkastītes atslēgas, kā arī precizētu jautājumus saistībā ar šo lietu. Grāmatvede, kas nodarbojas ar prasītājas apsaimniekošanu tieši tajā brīdī bija izgājusi, kā minēja grāmatvede, kas atteicās komentēt prasītājas klientus, savukārt vēlāk, kad atbildētāja centās sazināties pa telefonu ar prasītājas grāmatvedību tika atteikta informācija un lūgums atsūtīt pieprasījumu elektroniski, uz epastu - un tikai tad prasītāja izvērtēs vai sniegt atbildētājai nepieciešamo informāciju. Atbildētāja nosūtīja minēto epastu. Nepieciešamā informācija bija atbildētājas pašas dzīvokļa dati par apsaimniekošanu. Uz minēto epastu atbilde nav saņemta.

Prasītāja min, ka savus pienākumus veic godprātīgi un nav saņēmusi pretenzijas par saistību neizpildi. Norādu, ka šāda informācijas minēšana ir nepatiesas informācijas sniegšana Tiesai. Prasītāja ir bijusi iesaistīta vairākās tiesās no vairākiem nama /adrese/ kaimiņiem, kuras spriedums ir izlemts par labu kaimiņiem. Kā arī, patreiz pret prasītāju ir uzsākts tiesas process, jo prasītāja nav sniegusi nevienu atskaiti par savu saimniecisko darbību kopš saimnieciskās darbības uzsākšanas, ko pēc likuma saņem ikviens /adrese/ nama īpašnieks. Ja Tiesa piekritīs sniegt atbildētajai laiku, atbildētāja apkopos šo lietu secību un spriedumus, kas pierādīs prasītājas nepatiesas informācijas sniegšanu 2017.gada 14.marta atsauksmē par godprātīgu pienākumu

pildīšanu.

Atbildētāja kopā ar citiem kaimiņiem ir uzsākusi /adrese/.nama apsaimniekošanas aptauju par kaimiņu apmierinātību, kas, tiklīdz tiks noslēgta, kalpos par pamatojumu spriest par tālāko /adrese/.nama apsaimniekotāja izvēli. Aptaujas protokols tiks sagatavots pēc trim dienām. Pastāv pieņēmums par prasītājas nevēlēšanos sadarboties ar atbildētāju tieši šī - prasītājas saukšanas pie atbildības - iemesla dēļ.

Prasītājas pārstāvis /pers. C/ tiesas sēdē prasību uzturēja pilnībā, savos paskaidrojumos apstiprināja prasības pieteikumā un atsauksmē par atbildētājas rakstveida paskaidrojumiem par prasību norādītos apstākļus un motīvus, papildus paskaidroja, ka grūti noteikt parāda izveidošanās sākumu, jo atbildētāja maksājumus veikusi neregulāri un nepilnā apmērā. No norādītā 2015.gada 1.jūlija atbildētāja pārtraukusi veikt maksājumus. 2016.gada 23.maijā atbildētājai nosūtīts pirmstiesas brīdinājums, bet nekādus iebildums atbildētāja necēla, kontaktus nemeklēja. Parādu par 2016.gada jūliju piedzīt neprasa. Pēc prasītājas pārstāvja ziņām, rakstiskas pretenzijas no atbildētājas par sniegtajiem pakalpojumiem, prasītāja nav saņēmusi, grāmatvede atbildētājai vairākas reizes telefoniski esot izskaidrojusi situāciju. Prasītājas ieskatā aprēķini ir pamatoti, balstīti uz normatīviem aktiem, arī MK 2008.gada 9.decembra noteikumiem Nr.1013. Dzīvokļu īpašnieki nav vienojušies par to, kā tiek aprēķināts, piemēram, ūdens patēriņš, tāpēc pārvaldīšanas līguma 4.9.2.punktā ir atsauce uz MK noteikumiem. MK noteikumu 27.punktā paredzēta skaitītāju rādījumu nolasīšana un nodošana, aprēķinu veikšanai. Atbildētājai izrakstītajos rēķinos vienmēr iekļauta informācija par nepieciešamību nodot ūdens skaitītāju rādījumus līdz 30.datumam. Atbildētāja ne reizi nav šos rādījumus nodevusi, līdz ar to ūdens patēriņš tie aprēķināts saskaņā ar MK noteikumu 19. un 19.[1]punktu. Pirmos rādījumus atbildētāja iesniegusi tikai pēc prasības celšanas. No atsauksmes var saprast, ka atbildētāja uzskata, ka viņa ir pārmaksājusi pēc beidzot 2016.gadā fiksētajiem skaitītāju rādījumiem par faktiski patērēto ūdeni, lai gan rēķini viņai piestādīti pēc MK noteiktās metodikas. Pārrēķinu veikt nevar, jo pārvaldnieks ir tikai starpnieks starp īpašniekiem un Rīgas Ūdeni, kuram ir savs gala skaitītājs. Arī pašreiz atbildētāja maksā neregulāri un faktiskais parāds turpina palielināties.

Atbildētāja /pers. E/ uz tiesas sēdi nav ieradusies, par savas neierašanās iemesliem tiesu nav informējusi. Par tiesas sēdes laiku un vietu atbildētājai paziņots likumā noteiktā kārtībā, nosūtot tiesas pavēsti uz atbildētājas saziņai ar tiesu norādīto e-pasta adresi, līdz ar ko, atbilstoši Civilprocesa likuma 56.[1] panta pirmās daļas 4.punktam, uzskatāms, ka atbildētāja par tiesas sēdes laiku un vietu ir informēta. Tiesā nav saņemts atbildētāja lūgums atlikt lietas izskatīšanu vai izskatīt lietu bez viņas klātbūtnes.

Ar tiesas lēmumu tiesas sēdē atstāts bez ievērības /pers. F/ lūgums par lietas izskatīšanas atlikšanu, uzskatot lūgumam pievienoto izziņu un ģenerālpilnvaras kopiju par likumam neatbilstošām.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzinusi atbildētājas neierašanos uz tiesas sēdi par neattaisnojošu un nekonstatē Civilprocesa likuma 209. un 210.pantā norādītos apstākļus lietas izskatīšanas atlikšanai, tāpēc, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu, atzīst, ka lietas izskatīšana iespējama bez atbildētājas klātbūtnes.

M o t ī v u d a ļ a

Noklausījusies prasītājas pārstāvja paskaidrojumus tiesas sēdē, iepazinusies ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, pušu rakstveida paskaidrojumiem,tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa paredz, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.pantu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Civillikuma 1402.pants nosaka, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Ka izriet no prasības pieteikuma un atbildētājas rakstveida paskaidrojumiem, lietā nav strīda par to, ka atbildētāja ir dzīvokļa Nr./adrese/, un pie dzīvokļa īpašuma piederošā kopīpašuma daļas īpašniece un īpašuma tiesības nostiprinātas Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas nodalījumā nr.9746 3, ar kadastra numuru /numurs A/(lietas 21.lapa).

Tāpat lietā nav strīda par to, ka 2012.gada 30.aprīlī starp prasītāju un dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopību noslēgts Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pilnvarojuma līgums, saskaņā ar kuru prasītāja kā pārvaldnieks uzņēmusies pārvaldīt nekustamo īpašumu /adrese A/. Līgums iesniegts arī tiesā (lietas 13.-16.lapa).

Nav strīda par to, ka atbildētāja Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pilnvarojuma līgumu nav parakstījusi. Paskaidrojumos par prasību atbildētāja norādījusi ka nevēlējās noslēgt līgumu ar prasītāju, jo tās valdes loceklis neradīja uzticamu iespaidu. Tiesa norāda, ka šim apstāklim nav būtiskas nozīmes.

Civillikuma 1071.pantā noteikts, ka uz kopējo lietu gulošās nastas, apgrūtinājumi un lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi ar viņu daļām.

Savukārt, atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 3., 8.punktam, dzīvokļa īpašniekam ir pienākums norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana) un pildīt dzīvokļu īpašnieku kopības pieņemtos lēmumus.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 13.panta pirmās daļas nosacījumiem dzīvokļa īpašnieks, atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram, sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

A r Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pilnvarojuma līgumu prasītāja apņēmusies pārvaldīt nekustamo īpašumu /adrese A/, kas sastāv no ēkai piesaistītā zemes gabala un uz tās atrodošās dzīvojamās mājas īpašnieku kopīpašumā esošo daļu (līguma 1.1.punkts). Savukārt īpašnieki apņēmušies savlaicīgi un pilnā apjomā veikt prasītājai visus paredzētos maksājumus (līguma 3.1.2.punkts), tostarp arī par aukstā un karstā ūdens piegādi un pieslēgumu kanalizācijas sistēmai (līguma 4.7. un 2.1.6.punkts).

Lietā nav strīda par to, ka prasītāja savas no Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pilnvarojuma līguma izrietošās saistības ir pildījusi, ir pārvaldījusi un uzturējusi dzīvojamo māju /adrese/, kā arī atbildētāja ir saņēmusi prasītājas sniegtos pakalpojumus.

Tāpat ar atbildētājas rakstveida paskaidrojumiem faktiski apstiprinās prasītājas norādītais, ka līdz prasības celšanas dienai atbildētāja ūdens skaitītāja rādījumus nav nodevusi. Pēc ūdens skaitītāju rādījumu nodošanas atbildētāja secinājusi, ka viņai radusies pārmaksa par faktiski patērēto auksto un karsto ūdeni.

Prasītājas pārstāvis tiesas sēdē norādīja uz atbildētājai izrakstīto rēķinu par ūdeni aprēķinu metodiku, ko tiesa atzīst par pamatotu.

Dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku kopības un pārvaldīšanas pilnvarojuma līguma 4.9.2.punkts paredz, ka gadījumā, ja kāds no īpašniekiem nav ievērojis ūdens skaitītāju verificēšanas kārtību, tad ievērojot Ministru kabineta noteikumos Nr.1013 "*Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu*" noteiktajiem principiem (patēriņa norma - ne vairāk kā

10 kub.m. mēnesī par katru dzīvoklī dzīvojošo personu) karstā ūdens patēriņš ir 45% no kopējā ūdens patēriņa (10 kub.m); vai divus mēnešu pēc kārtas nav iesniedzis pārvaldniekam skaitītāja rādījumus. Savukārt gadījumā, ja kāds no īpašniekiem nav nodevis ūdens skaitītāju rādījumus, pārvaldnieks aprēķina ūdens patēriņu, ņemot vērā konkrētā dzīvoklī vidējo patērēto ūdens daudzumu par iepriekšējiem trijiem mēnešiem.

Saskaņā ar Ministru kabineta (MK) noteikumu Nr.1013 2.punktu, šie noteikumi piemērojami līdz dienai, kamēr dzīvokļu īpašnieku sabiedrība vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarota persona ar nodošanas un pieņemšanas aktu pārņem dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tiesības un dzīvokļu īpašnieki nav savstarpēji vienojušies par to, kā tiek noteikta katra īpašnieka apmaksājamā daļa par saņemto pakalpojumu un tā sniegšanas kārtība.

Prasītāja norādījusi, ka šāda īpašnieka savstarpēja vienošanās nav panākta. Arī atbildētāja nav norādījusi uz pretējo un šādu vienošanos iesniegusi tiesai. Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka ar MK noteikumiem Nr.1013 saistītā atsauce pārvaldīšanas pilnvarojuma līgumā ir pamatota un šajos noteikumos norādītās kārtības piemērošana maksājumu aprēķināšanai atbildētājai – tiesiska.

MK noteikumu Nr.1013 19.punkts paredz, ka, ja veidojas starpība starp mājas kopējā ūdens skaitītāja rādījumu un dzīvokļu īpašumos ar skaitītājiem noteikto ūdens patēriņu, ieskaitot arī avārijās un remontā nopludināto ūdens daudzumu, tiek veikts ūdens patēriņa pārrēķins; dzīvokļa īpašnieks ūdens patēriņa starpību sedz atbilstoši atsevišķo īpašumu skaitam. Savukārt saskaņā ar 19.[1] 1.apakšpunktu, noteikumu 19.punktā minēto ūdens patēriņa starpības sadales kārtību nepiemēro, bet ūdens patēriņa starpību sadala atbilstoši atsevišķo īpašumu skaitam starp dzīvokļu īpašniekiem, kuri nav iesnieguši informāciju par ūdens skaitītāja rādījumu vismaz trīs mēnešus pēc kārtas.

MK noteikumu Nr.1013 27.punkts nosaka, ka dzīvokļa īpašnieks pārvaldnieka noteiktajā kārtībā un termiņā katru mēnesi nolasa ūdens skaitītāja rādījumu un nodod tos pārvaldniekam aprēķinu veikšanai. Prasītājas pārstāvis norāda, ka visos rēķinos tiek iekļauta informācija par ūdens skaitītāju rādījumu nodošanas termiņiem un iespējām, kādā ceļā to var izdarīt. To apstiprina pašas atbildētājas tiesai iesniegtie prasītājas izrakstītie rēķini (lietas 36.-43.lapa).

Kā nodibināts lietas izskatīšanas gaitā, atbildētāja ilgstoši nav nodevusi ūdens skaitītāja rādījumus, tādējādi nepildot ne tikai Dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku kopības un pārvaldīšanas pilnvarojuma līguma, bet arī Ministru kabineta noteikumus. Tādējādi prasītāja pamatoti aprēķinājusi maksājumus prasības pieteikumā norādītajā apmērā. Tiesas ieskatā, atbildētājas uzskats, ka pēc skaitītāju rādījumu nodošanas prasītājai būtu bijis jāveic pārrēķins pēc atbildētājas faktiski patērētā ūdens daudzuma, nav pamatots.

Tiesai nav šaubu, ka prasītājai, norēķinoties ar pārvaldīšanas pilnvarojuma līguma 2.1.6.punktā paredzēto pakalpojumu nodrošinātājiem ikmēneša norēķins tiek sastādīts, aprēķinu veicot atbilstoši tiesību aktiem, proporcionāli visiem īpašniekiem. Tādējādi, pārrēķinot atbildētājas maksājumu apjomu, tas būtu pārrēķināms arī pārējiem īpašniekiem, kas situācijā, kad starpība radusies atbildētājas vainojamas rīcības dēļ, būtu netaisnīgi un pretrunā ar tiesiskās paļāvības principa ievērošanu attiecībā pret pārējiem īpašniekiem, kuru rēķinos ilgstoši norādīts, ka tiem nav parādu.

Arī pārvaldīšanas pilnvarojuma līguma trešā rindkopa paredz, ka gadījumā, ja kāds no īpašniekiem nav nodevis ūdens skaitītāju rādījumus, bet skaitītāju rādījumu nodošanas brīdī tiek konstatēts, ka ir veikta pārmaksa, tad pārvaldnieks par šo pārmaksu pārrēķinu neveic.

Civillikuma 1587.pants noteic, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Pamatojoties uz minēto, tiesa atzīst, ka atbildētājai kā dzīvokļa īpašniecei norādītajā periodā, gan uz pārvaldīšanas pilnvarojuma līguma, gan uz likuma pamata bija pienākums maksāt par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, kā arī saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem.

No prasības pieteikumā iekļautā aprēķina un izziņas par personīgā konta stāvokli (lietas 23., 24.lapa) izriet, ka atbildētājas parāds par dzīvojamās telpas un pie dzīvokļa īpašuma piederošās kopīpašuma daļas apsaimniekošanas maksu un komunālajiem maksājumiem par laiku no 2015.gada 1.novembra līdz 2016.gada 30.jūnijam sastāda 1134,76 *euro*.

Izņemot parāda daļu par maksu par ūdeni, atbildētāja nav cēlusi pamatotus iebildumus pret pārējo prasību un nav apstrīdējusi prasības pieteikumā minētos faktus, līdz ar to secināms, ka atbildētājai nav būtisku iebildumu pret prasību. Tiesas sēdē prasītājas pārstāvis norāda, ka neregulāri maksājumi par nākamo periodu no atbildētājas tiek saņemti.

Civillikuma 1838.pants noteic, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Līdz ar to tiesa secina, ka atbildētājai pastāv nenokārtotas maksājuma saistības pret prasītāju 1134,76 *euro* apmērā, kas piedzenamas no atbildētāja par labu prasītājai.

Prasības pieteikumā ietverts lūgums noteikt prasītājai tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos kavējuma procentus.

Atbilstoši Civillikuma 1765.panta pirmajai daļai procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Civillikuma 1811.pants noteic, ka katra saistības tiesība izbeidzas pati no sevis, kad izpildīta tai atbilstošā parādnieka saistība, t.i., nolīdzinot parādu. Ja saistības tiesības priekšmets ir nauda, tad saistību izpilda ar naudu. Saskaņā ar Civillikuma 1759.panta pirmo daļu, 1760.pantu un 1765.pantu un izveidojušos tiesas praksi (Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2008.gada 16.aprīļa lēmums lietā Nr.SPC-30) prasītājai ir tiesības saņemt arī likumiskos nokavējuma 6% procentus gadā no galvenā parāda, sākot ar tiesas nolēmuma stāšanos spēkā līdz nolēmuma izpildei.

Tā kā konkrētajā gadījumā atbildētāja savas uzņemtās saistības nav pildījusi, tiesa atzīst par pamatotu prasītājas lūgumu atzīt tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos sešus procentus no neatmaksātās parāda pamatsummas 1134,76 *euro*, ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Civilprocesa likuma 33.pants nosaka, ka tiesāšanās izdevumi ir tiesas izdevumi un ar lietas vešanu saistītie izdevumi. Tiesas izdevumi ir valsts nodeva, kancelejas nodeva, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Tiesas izdevumi šajā lietā ir prasītājas samaksātā valsts nodeva, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi korespondences nosūtīšanai. Prasītāja, ceļot prasību tiesā, samaksājusi valsts nodevu 170,21 *euro* (lietas 8.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro* (lietas 9.lapa). Pamatojoties uz minēto, no atbildētājas prasītājas labā piedzenama tās samaksātā valsts nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas pirmo punktu ar lietas vešanu saistītie izdevumi - izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa nepārsniedz 8500 *euro*, - to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30 procentiem no prasījumu apmierinātās daļas, savukārt saskaņā ar šī panta ceturto daļu, ja prasība ir izskatīta tikai pirmās instances tiesā, atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai nedrīkst pārsniegt 50 procentus no šā panta pirmajā daļā noteiktā maksimālā atlīdzības apmēra. Vienlaikus saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 3.punktu izdevumi sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu atlīdzināmi to faktiskajā apmērā.

Tiesa pievienojas prasītājas viedoklim, ka konkrētā advokāta palīdzība saistīta tieši ar tiesvedību, tāpēc tā neietilpst apsaimniekošanas maksā un par šo atsevišķo advokāta palīdzību nav atbildīgi visi dzīvokļu īpašnieki, bet gan parādnieks pret kuru tiek celta un apmierināta prasība. Pie šādiem

apstākļiem tiesa secina, ka no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami izdevumi par rakstveida pierādījumu (izziņas par atbildētājas deklarēto dzīvesvietu) iegūšanu 4,28 *euro* apmērā un izdevumi advokāta palīdzības samaksai to faktiskajā apmērā 80,00 *euro*.

Civilprocesa likuma 204.[1]pantā noteikts, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei; šis termiņš nedrīkst būt garāks par desmit dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas, līdz ar to arī nosakāms šī sprieduma labprātīgas izpildes termiņš.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 39., 41., 42., 44., 97., 190., 193., 195., 204.[1], 250.[25], 250.[27] pantu, tiesa

n o s p r i e d a

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, par labu SIA "Rusova Nami", reģistrācijas Nr.40103251168:

- parādu par dzīvojamās telpas un pie dzīvokļa īpašuma piederošās kopīpašuma daļas apsaimniekošanas maksu un komunālajiem maksājumiem par laiku no 2015.gada 1.novembra līdz 2016.gada 30.jūnijam 1134,76 *euro*,

- tiesas izdevumus – valsts nodevu 170,21 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro*,

- ar lietas vešanu saistītos izdevumus – izdevumus advokāta palīdzības samaksai 80,00 *euro* un izdevumus sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu 4,28 *euro*,

pavisam kopā 1393,95 *euro* (viens tūkstotis trīs simti deviņdesmit trīs *euro* un 95 centi).

Samaksa veicama SIA "Rusova Nami", reģistrācijas Nr.40103251168, kontā Nr.LV95HABA0551033251265, AS "Swedbank".

Atzīt SIA "Rusova Nami", reģistrācijas Nr.40103251168, tiesības par laiku no tiesas sprieduma stāšanās spēkā līdz tā izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus 6% (seši procenti) gadā no neatmaksātā galvenā parāda 1134,78 *euro* (viens tūkstotis viens simts trīsdesmit četri *euro* un 78 centi), ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu apmērs sasniedzis kapitāla lielumu.

Noteikt /pers. E/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas 2017.gada 17.novembrī, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese M.Dreimane